

MARKU

ПОГЛАВЉЕ 1

Početak jevandjelja Isusa Hrista Sina Božjeg.

² Kao što stoji u proroku: Evo ja šaljem andjela svog pred licem Tvojim, koji će pripremiti put Tvoj pred Tobom.

³ Glas je onog što više u pustinji: Pripravite put Gospodnji, poravnite staze Njegove.

⁴ Pojavi se Jovan krsteći u pustinji, i propovedajući krštenje pokajanja za oproštenje greha.

⁵ I izlazaše k njemu sva judejska zemlja i Jerusolimljani; i krštavaše ih sve u Jordanu reci, i ispovedahu grehe svoje.

⁶ A Jovan beše obučen u kamilju dlaku, i imao je pojas kožan oko sebe; i jedjaše skakavce i med divlji.

⁷ I propovedaše govoreći: Ide za mnom jači od mene, pred kim ja nisam dostojan sagnuti se i odrešiti remen na obući Njegovoj.

⁸ Ja vas krštavam vodom, a On će vas krstiti Duhom Svetim.

⁹ I u to vreme dodje Isus iz Nazareta galilejskog, i krsti Ga Jovan u Jordanu,

¹⁰ I odmah izlazeći iz vode vide nebo gde se otvori, i Duh kao golub sidje na Njega.

¹¹ I glas dodje s neba: Ti si Sin moj ljubazni koji je po mojoj volji.

¹² I odmah Duh izvede Ga u pustinju.

¹³ I bi onde u pustinji dana četrdeset, i kuša Ga soton, i bi sa zverinjem, i andjeli služahu Mu.

¹⁴ A pošto predadoše Jovana, dodje Isus u Galileju propovedajući jevandjelje o carstvu Božjem

¹⁵ I govoreći: Izadje vreme i približi se carstvo Božje; pokajte se i verujte jevandjelje.

¹⁶ I hodeći pokraj mora vide Simona i Andriju, brata njegovog, gde bacaju mreže u more; jer behu ribari.

¹⁷ I reče im Isus: Hajdete za mnom, i učiniću vas lovcima ljudskim.

¹⁸ I odmah ostavivši mreže svoje podjoše za Njim.

¹⁹ I otišavši malo odande ugleda Jakova Zevedejevog, i Jovana brata njegovog kako u ladji krpjahu mreže;

²⁰ I odmah pozva ih; i ostavivši oca svog Zevedeja u ladji s najamnicima, podjoše za Njim.

²¹ I dodjoše u Kapernaum; i odmah u subotu ušavši u zbornicu učaše.

²² I diviše se nauci Njegovoj; jer ih učaše kao Onaj koji vlast ima, a ne kao književnici.

²³ I beše u zbornici njihovoj čovek s duhom nečistim, i povika

- ²⁴ Govoreći: Prođi se, šta je Tebi do nas, Isuse Nazarećanine? Došao si da nas pogubiš? Znam Te ko si, Svetac Božji.
- ²⁵ I zapreti mu Isus govoreći: Umukni, i izađi iz njega.
- ²⁶ I strese ga duh nečisti, i povika glasno, i izađe iz njega.
- ²⁷ I uplašiše se svi tako da pitahu jedan drugog govoreći: Šta je ovo? I kakva je ovo nauka nova, da ima vlast da duhovima nečistim zapoveda, i slušaju Ga?
- ²⁸ I ode glas o Njemu, odmah, po svoj okolini galilejskoj.
- ²⁹ I odmah, izašavši iz zbornice, dodjoše u dom Simonov i Andrijin s Jakovom i Jovanom.
- ³⁰ A tašta Simonova ležaše od groznice; i odmah kazaše Mu za nju.
- ³¹ I pristupivši podiže je uzevši je za ruku i pusti je groznica odmah, i služaše im.
- ³² A kad bi pred večer, pošto sunce zadje, donošahu k Njemu sve bolesnike i besne.
- ³³ I sav grad beše se sabrao k vratima.
- ³⁴ I isceli mnoge bolesnike od različnih bolesti, i djavole mnoge istera, i ne dade djavolima da kazuju da Ga poznaju.
- ³⁵ A ujutru, vrlo rano ustavši, izađe i ode nasamo, i onde se moljaše Bogu.
- ³⁶ I za Njim potrčашe Simon i koji behu s njim.
- ³⁷ I našavši Ga rekoše Mu: Traže Te svi.
- ³⁸ I reče im: Hajdemo u obližnja sela i gradove da i tamo propovedim: jer sam ja na to došao.
- ³⁹ I propoveda po zbornicama njihovim po svoj Galileji, i djavole izgoni.
- ⁴⁰ I dodje k Njemu gubavac moleći Ga i na kolenima klečeći pred Njim i reče Mu: Ako hoćeš, možeš me očistiti.
- ⁴¹ A Isus, pošto se smilovao, pruži ruku, i dohvativši ga se reče mu: Hoću, očisti se.
- ⁴² I tek što mu to reče, a guba ode s njega, i osta čist.
- ⁴³ I zapretivši mu odmah istera ga,
- ⁴⁴ I reče mu: Gledaj da nikome ništa ne kažeš, nego idi te se pokaži svešteniku, i prinesi za očišćenje svoje šta je zapovedio Mojsije za svedočanstvo njima.
- ⁴⁵ A on izašavši poče mnogo propovedati i kazivati šta je bilo tako da Isus ne može javno u grad ući, nego beše napolju u pustim mestima, i dolažahu k Njemu sa svih strana.

ПОГЛАВЉЕ 2

- I**udje opet u Kapernaum posle nekoliko dana; i ču se da je u kući.
- ² I odmah skupiše se mnogi tako da ne mogahu ni pred vratima da se zbiju; i kazivaše im reč.
- ³ I dodjoše k Njemu s oduzetim koga su nosili četvoro.
- ⁴ I ne mogući približiti se k Njemu od naroda otkriše kuću gde On beše, i prokopavši spustiše odar na kome oduzeti ležaše.
- ⁵ A Isus videvši veru njihovu reče uzetome: Sinko! Opraštaju ti se gresi tvoji.
- ⁶ A onde sedjahu neki od književnika i pomišljahu u srcima svojim:
- ⁷ Šta ovaj tako huli na Boga? Ko može opraštati grehe osim jednog Boga?
- ⁸ I odmah razumevši Isus duhom svojim da oni tako pomišljaju u sebi, reče im: Što tako pomišljate u srcima svojim?
- ⁹ Šta je lakše? Reći uzetome: Opraštaju ti se gresi, ili reći: Ustani i uzmi odar svoj, i hodi?

- 10** No da znate da vlast ima Sin čovečji na zemlji opraštati grehe, (reče uzetome:)
- 11** Tebi govorim: ustani i uzmi odar svoj, i idi doma.
- 12** I usta odmah, i uzevši odar izadje pred svima tako da se svi divljahu i hvaljahu Boga govoreći: Nikada toga videli nismo.
- 13** I izadje opet k moru; i sav narod idjaše k Njemu, i učaše ih.
- 14** I prolazeći vide Leviju Alfejevog gde sedi na carini, i reče mu: Hajde za mnom. I ustavši ode za Njim.
- 15** I kad sedjaše Isus za trpezom u kući njegovoj, carinici i grešnici mnogi sedjahu s Njim i s učenicima Njegovim: jer ih beše mnogo koji idjahu za Njim.
- 16** A književnici i fariseji videvši Ga gde jede s carinicima i s grešnicima govorahu učenicima Njegovim: Zašto s carinicima i grešnicima jede i pije?
- 17** I čuvši Isus reče im: Ne trebaju zdravi lekara nego bolesni. Ja nisam došao da dozovem pravednike no grešnike na pokajanje.
- 18** I behu učenici Jovanovi i farisejski koji pošćahu; i dodjoše i rekoše Mu: Zašto učenici Jovanovi i farisejski poste, a tvoji učenici ne poste?
- 19** I reče im Isus: Eda li mogu svatovi postiti dok je ženik s njima? Dokle god imaju sa sobom ženika ne mogu postiti.
- 20** Nego će doći dani kad će se oteti od njih ženik, i tada će postiti, u one dane.
- 21** I niko ne prišiva novu zakrpu na staru haljinu; inače će odadreti nova zakrpa od starog, i gora će rupa biti.
- 22** I niko ne sipa novo vino u mehove stare; inače novo vino prodre mehove, i vino se prolije, i mehovi propadnu; nego novo vino u nove mehove sipati treba.
- 23** I dogodi Mu se da su išli u subotu kroz useve, i učenici Njegovi trgahu putem klasje.
- 24** I fariseji govorahu Mu: Gledaj, zašto čine u subotu šta ne valja?
- 25** A On reče im: Niste li nikad čitali šta učini David kad mu bi do nevolje i ogladne s onima što behu s njim?
- 26** Kako udje u Božju kuću pred Avijatarom poglavarom sveštениčkim i hlebove postavljene pojede kojih ne beše slobodno nikome jesti osim sveštenicima, i dade ih onima koji behu s njim?
- 27** I govoraše im: Subota je načinjena čoveka radi, a nije čovek subote radi.
- 28** Dakle je Gospodar Sin čovečji i od subote.

ПОГЛАВЉЕ 3

- 1** I udje opet u zbornicu, i onde beše čovek sa suvom rukom.
- 2** I motrahu za Njim neće li ga u subotu isceliti da Ga okrive.
- 3** I reče čoveku sa suvom rukom: Stani na sredinu.
- 4** I reče im: Valja li u subotu dobro činiti ili zlo činiti? Dušu održati, ili pogubiti? A oni su ćutali.
- 5** I pogledavši na njih s gnevom od žalosti što su im onako srca odrvenila, reče čoveku: Pruži ruku svoju. I pruži; i posta ruka zdrava kao i druga.
- 6** I izašavši fariseji odmah učiniše za Njega veće s Irodovcima kako bi Ga pogubili.
- 7** A Isus ode s učenicima svojim k moru; i mnogi narod iz Galileje podje za Njim i iz Judeje;
- 8** I iz Jerusalima i iz Idumeje i ispreko Jordana i od Tira i Sidona mnoštvo veliko čuvši šta

On čini dodje k Njemu.

⁹ I reče učenicima svojim da bude ladja u Njega gotova zbog naroda, da Mu ne dosadjuje.

¹⁰ Jer mnoge isceli tako da navaljivahu na Njega koji behu nakaženi bolestima da Ga se dotaknu.

¹¹ I duhovi nečisti kad Ga vidjahu, pripadahu k Njemu i vikahu govoreći: Ti si Sin Božji.

¹² I mnogo im prećаше da Ga ne prokažu.

¹³ I izidjoše na goru, i dozva koje On hteše; i dodjoše Mu.

¹⁴ I postavi dvanaesticu da budu s Njim, i da ih pošalje da propovedaju,

¹⁵ I da imaju vlast da isceljuju od bolesti, i da izgone djavole:

¹⁶ Prvog Simona, i nadede mu ime Petar;

¹⁷ I Jakova Zevedejevog i Jovana brata Jakovljevog, i nadede im imena Voanerges, koje znači Sinovi groma;

¹⁸ I Andriju i Filipa i Vartolomija i Mateja i Tomu i Jakova Alfejevog i Tadiju i Simona Kananita,

¹⁹ I Judu Iskariotskog, koji Ga i izdade.

²⁰ I dodjoše u kuću, i sabra se opet narod da ne mogahu ni hleba jesti.

²¹ I čuvši to rod Njegov izidjoše da Ga uhvate; jer govorahu da je izvan sebe.

²² A književnici koji behu sišli iz Jerusalima govorahu: U njemu je Veelzevul. On pomoću kneza djavolskog izgoni djavole.

²³ I dozvavši ih govoraše im u pričama: Kako može sotona sotonu izgoniti?

²⁴ I ako se carstvo samo po sebi razdeli, ne može ostati carstvo ono;

²⁵ I ako se dom sam po sebi razdeli, ne može ostati dom onaj;

²⁶ I ako sotona ustane sam na se i razdeli se, ne može ostati, nego će propasti.

²⁷ Niko ne može pokućstvo jakoga, ušavši u kuću njegovu, oteti ako najpre jakoga ne sveže: i onda će kuću njegovu opliniti.

²⁸ Zaista vam kažem: svi gresi oprostiće se sinovima čovečjim, i huljenja na Boga, makar kakva bila:

²⁹ A koji pohuli na Duha Svetog nema oproštenja vavek, nego je kriv večnom sudu.

³⁰ Jer govorahu: U njemu je nečisti duh.

³¹ I dodje mati Njegova i braća Njegova, i stojeći napolju poslaše k Njemu da Ga zovu.

³² I sedjaše narod oko Njega. I rekoše Mu: Eto mati Tvoja i braća Tvoja i sestre Tvoje napolju pitaju za Te.

³³ I odgovori im govoreći: Ko je mati moja ili braća moja?

³⁴ I pogledavši na narod koji sedjaše reče: Evo mati moja i braća moja.

³⁵ Jer ko izvrši volju Božju, onaj je brat moj i sestra moja i mati moja.

ПОГЛАВЉЕ 4

I opet počе učiti kod mora, i skupiše se oko Njega ljudi mnogi tako da mora ući u ladju, i sedeti na moru; a narod sav beše na zemlji kraj mora.

² I učaše ih u pričama mnogo, i govoraše im u nauci svojoj:

³ Slušajte: evo izidje sejač da seje.

⁴ I kad sejaše, dogodi se da jedno pade ukraj puta, i dodjoše ptice i pozobaše ga.

⁵ A drugo pade na kamenito mesto gde ne beše mnogo zemlje; i odmah izniče; jer ne

beše u dubinu zemlje:

⁶ A kad obasja sunce, uvenu, i budući da nemaše korena, usahnu.

⁷ I drugo pade u trnje; i naraste trnje i udavi ga, i ne donese rod.

⁸ I drugo pade na zemlju dobru; i davaše rod koji je napredovao i rastao i donosio po trideset i po šezdeset i po sto.

⁹ I reče: Ko ima uši da čuje neka čuje.

¹⁰ A kad osta sam, zapitaše Ga koji behu s Njim i sa dvanaesticom za ovu priču.

¹¹ I reče im: Vama je dano da znate tajne carstva Božjeg, a onima napolju sve u pričama biva;

¹² Da očima gledaju i da ne vide, i ušima slušaju i da ne razumeju; da se kako ne obrate i da im se ne oprostite gresi.

¹³ I reče im: Zar ne razumete ovu priču? A kako ćete sve priče razumeti?

¹⁴ Sejač reč seje.

¹⁵ A ono su kraj puta, gde se seje reč i kad je čuju odmah dodje sotona i otme reč posejanu u srcima njihovim.

¹⁶ Tako su i ono što se seje na kamenitim mestima, koji kad čuju reč odmah je prime s radošću;

¹⁷ Ali nemaju korena u sebi, nego su nepostojani, pa kad bude do nevolje ili ih poteraju reči radi, odmah se sablazne.

¹⁸ A ono su što se u trnju seje koji slušaju reč,

¹⁹ Ali brige ovog sveta i prevara bogatstva i ostale slasti udju i zaguše reč, i bez roda oстане.

²⁰ A ono su što se na dobroj zemlji seje koji slušaju reč i primaju, i donose rod po trideset i po šezdeset i po sto.

²¹ I govoraše im: Eda li se sveća užije da se metne pod sud ili pod odar? A ne da se na svećnjak metne?

²² Jer nema ništa tajno što neće biti javno; niti ima šta sakriveno što neće izaći na videlo.

²³ Ako ima ko uši da čuje neka čuje.

²⁴ I govoraše im: Pamтите šta čujete: kakvom merom merite onakvom će vam se meriti i dometnuće se vama koji slušate.

²⁵ Jer ko ima, daće mu se; a koji nema, uzeće mu se i ono što ima.

²⁶ I govoraše im: Tako je carstvo Božje kao čovek kad baci seme u zemlju;

²⁷ I spava i ustaje noću i danju; i seme niče i raste, da ne zna on.

²⁸ Jer zemlja sama od sebe najpre donese travu, potom klas, pa onda ispuni pšenicu u klasu.

²⁹ A kad sazre rod, odmah pošalje srp; jer nastaje žetva.

³⁰ I govoraše: Kakvo ćemo kazati da je carstvo Božje? Ili u kakvoj ćemo ga priči iskazati?

³¹ Ono je kao zrno gorušičino koje kad se poseje u zemlju manje je od svih semena na zemlji;

³² A kad se poseje, uzraste i bude veće od sveg povrća, i pusti grane velike da mogu u njegovom hladu ptice nebeske živeti.

³³ I takvim mnogim pričama kazivaše im reč, koliko mogahu slušati.

³⁴ A bez priča ne govoraše im ni reči. A učenicima posebno kazivaše sve.

³⁵ I reče im onaj dan uveče: Hajdemo na one strane.

³⁶ I otpustivši narod uzeše Ga kako beše u ladji; a i druge ladje behu s Njim.

- ³⁷ I postade velika oluja; i valovi tako zalivahu u ladju da se već napuni.
- ³⁸ A On na krmi spavaše na uzglavlju; i probudiše Ga, i rekoše Mu: Učitelju! Zar Ti ne mariš što ginemo?
- ³⁹ I ustavši zapreti vetru, i reče moru: Ćuti, prestani. I utoli vetar, i postade tišina velika.
- ⁴⁰ I reče im: Zašto ste tako strašljivi? Kako nemate vere.
- ⁴¹ I uplašiše se vrlo, i govorahu jedan drugom: Ko je Ovaj, dakle, da Ga i vetar i more slušaju?

ПОГЛАВЉЕ 5

- ¹ I dodjoše preko mora u okolinu gadarinsku.
- ² I kad izidje iz ladje, odmah Ga srete čovek s duhom nečistim,
- ³ Koji življaše u grobovima i niko ga ne mogaše svezati ni verigama;
- ⁴ Jer je mnogo puta bio metnut u puta i u verige, pa je iskidao verige i puta izlomio; i niko ga ne mogaše ukrotiti.
- ⁵ I jednako dan i noć bavljaše se u grobovima i u gorama vičući i bijući se kamenjem.
- ⁶ A kad vide Isusa iz daleka, poteče i pokloni Mu se.
- ⁷ I povikavši glasno reče: Šta je Tebi do mene, Isuse Sine Boga Višnjeg? Zaklinjem Te Bogom, ne muči me.
- ⁸ Jer mu govoraše: Izadji, duše nečisti, iz čoveka.
- ⁹ I pitaše ga: Kako ti je ime? I odgovori Mu: Legeon mi je ime; jer nas je mnogo.
- ¹⁰ I moliše Ga veoma da ih ne šalje iz one okoline.
- ¹¹ A onde po bregu paslo je veliko krdo svinja.
- ¹² I moliše Ga svi đjavoli govoreći: Pošalji nas u svinje da u njih udjemo.
- ¹³ I dopusti im Isus odmah. I izašavši duhovi nečisti udjoše u svinje; i navali krdo s brega u more; a beše ih oko dve hiljade: i potopiše se u moru.
- ¹⁴ A svinjari pobegoše, i javiše u gradu i po selima. I izadjoše ljudi da vide šta je bilo.
- ¹⁵ I dodjoše k Isusu, i videše besnoga u kome je bio legeon gde sedi obučen i pametan; i uplašiše se.
- ¹⁶ A oni što su videli kazaše im šta bi od besnoga i od svinja.
- ¹⁷ I počеше Ga moliti da ide iz njihovih krajeva.
- ¹⁸ I kad udje u ladju, moljaše Ga onaj što je bio besan da bude s Njim.
- ¹⁹ A Isus ne dade mu, već mu reče: Idi kući svojoj k svojim i kaži im šta ti Gospod učini, i kako te pomilova.
- ²⁰ I ode i počе pripovedati u Deset gradova šta mu učini Isus; i svi se divljahu.
- ²¹ I kad predje Isus u ladji opet na one strane, skupi se narod mnogi oko Njega; i beše kraj mora.
- ²² I gle, dodje jedan od starešina zborničkih po imenu Jair; i videvši Ga pade pred noge Njegove.
- ²³ I moljaše Ga vrlo govoreći: Kći je moja na samrti; da dodješ i da metneš na nju ruke da ozdravi i živi.
- ²⁴ I podje s njim; i za Njim idjaše naroda mnogo i turkahu Ga.
- ²⁵ I žena nekakva koja je dvanaest godina bolovala od tečenja krvi
- ²⁶ I veliku muku podnela od mnogih lekara, i potrošila sve što je imala, i ništa joj nisu

pomogli, nego još gore načinili,

27 Kad je čula za Isusa, dodje u narodu sastrag, i dotače se haljine Njegove.

28 Jer govoraše: Ako se samo dotaknem haljina Njegovih ozdraviću.

29 I odmah presahnu izvor krvi njene, i oseti u telu da ozdravi od bolesti.

30 I odmah Isus oseti u sebi silu što izadje iz Njega, i obazrevši se na narod reče: Ko se to dotače mojih haljina?

31 I rekoše Mu učenici Njegovi: Vidiš narod gde Te turka, pa pitaš: Ko se dotače mene?

32 I On se obaziraše da vidi onu koja to učini.

33 A žena uplašivši se drhtaše, i znajući šta joj se dogodi, dodje i kleče pred Njim, i kaza Mu svu istinu.

34 A On reče joj: Kćeri! Vera tvoja pomože ti; idi s mirom, i budi zdrava od bolesti svoje.

35 Još On govoraše, a dodjoše od starešine zborničkog govoreći: Kći tvoja umre; što već trudiš učitelja?

36 A Isus odmah čuvši reč što rekoše reče starešini: Ne boj se, samo veruj.

37 I ne dade za sobom ići nikome osim Petra i Jakova i Jovana brata Jakovljevog.

38 I dodje u kuću starešine zborničkog, i vide vrevu i plač i jauk veliki.

39 I ušavši reče im: Šta ste uzavreli te plaćete? Devojka nije umrla, nego spava.

40 I podsmevahu Mu se. A On isteravši sve uze oca devojčinog i mater i koji behu s Njim, i udje gde ležaše devojka.

41 I uzevši devojku za ruku reče joj: Talita kumi, koje znači: Devojko, tebi govorim, ustani.

42 I odmah usta devojka i hodjaše; a beše od dvanaest godina. I začudiše se čudom velikim.

43 I zapreti im vrlo da niko ne dozna za to, i reče: Podajte joj nek jede.

ПОГЛАВЉЕ 6

I izadje odande, i dodje na svoju postojbinu; i za Njim idoše učenici Njegovi.

2 I kad dodje subota, poče učiti u zbornici. I mnogi koji slušahu, divljahu se govoreći: Otkud ovome to? I kakva mu je premudrost dana? I čudesa takva rukama njegovim čine se?

3 Nije li ovo drvodelja, sin Marijin, a brat Jakovljev i Josijin i Judin i Simonov? I nisu li sestre njegove ovde medju nama? I sablažnjavahu se o Njega.

4 A Isus reče im: Nigde nije prorok bez časti do na postojbini svojoj i u rodu i u domu svom.

5 I ne mogaše onde ni jedno čudo da učini, osim što malo bolesnika isceli metnuvši na njih ruke.

6 I čudio se neverstvu njihovom. I idjaše po okolnim selima i učaše.

7 I dozva dvanaesticu, i poče ih slati dva i dva, i davaše im vlast nad duhovima nečistim.

8 I zapovedi im da ništa ne uzimaju na put osim jednog štapa: ni torbe ni hleba ni novaca u pojasu;

9 Nego obuveni u opanke, i ne oblaćeći dve haljine.

10 I reče im: Gde udjete u dom onde ostanite dok ne izadjete odande.

11 I ako vas ko ne primi i ne posluša vas, izlazeći odande otresite prah s nogu svojih za svedočanstvo njima. Zaista vam kažem: lakše će biti Sodomu i Gomoru u dan strašnog suda nego gradu onom.

- 12 I otišavši propovedahu da se treba kajati;
- 13 I djavole mnoge izgonjahu; i mazahu uljem mnoge bolesnike; i isceljivahu.
- 14 I začu car Irod za Isusa (jer Njegovo ime beše se razglasilo), i reče: Jovan krstitelj iz mrtvih usta, zato čini čudesa.
- 15 Drugi govorahu: To je Ilija. A drugi govorahu: To je prorok ili kao koji od proroka.
- 16 A kad ču Irod, reče: To je Jovan koga sam ja posekao, on usta iz mrtvih.
- 17 Jer ovaj Irod posla te uhvatiše Jovana, i svezavši baci ga u tamnicu Irodijade radi, žene Filipa brata svog, jer se oženi njom.
- 18 Jer Jovan govoraše Irodu: Ne možeš ti imati žene brata svog.
- 19 A Irodijada rasrdi se na njega, i htede da ga ubije, ali ne mogaše.
- 20 Jer se Irod bojaše Jovana znajući ga da je čovek pravedan i svet, i čuvaše ga; i mnogo koješta činjaše kako mu on reče, i rado ga slušaše.
- 21 I dogodi se dan zgodan, kad Irod na dan svog rođenja davaše večeru knezovima svojim i vojvodama i starešinama galilejskim.
- 22 I ušavši kći Irodijadina i igravši i ugodivši Irodu i gostima njegovim reče car devojci: Išti u mene šta god hoćeš, i daću ti.
- 23 I zakle joj se: Šta god zaišteš u mene daću ti, da bi bilo i do pola carstva mog.
- 24 A ona izašavši reče materi svojoj: Šta ću iskati? A ona reče: Glavu Jovana krstitelja.
- 25 I odmah ušavši brzo k caru zaiska govoreći: Hoću da mi daš, sad na krugu, glavu Jovana krstitelja.
- 26 I zabrinu se car, ali kletve radi i gostiju svojih ne hte joj odreći.
- 27 I odmah posla car dželata, i zapovedi da donese glavu njegovu.
- 28 A on otišavši poseče ga u tamnici, i donese glavu njegovu na krugu, i dade devojci, a devojka dade je materi svojoj.
- 29 I čuvši učenici njegovi dodjoše i uzeše telo njegovo, i metnuše ga u grob.
- 30 I skupiše se apostoli k Isusu, i javiše Mu sve i šta učiniše i šta ljude naučiše.
- 31 I reče im: Dodjite vi sami nasamo, i počinite malo. Jer ih beše mnogo koji dolaze i odlaze, i ne imahu kad ni jesti.
- 32 I odoše na ladji u pusto mesto sami.
- 33 I videše ih ljudi kad idjahu, i poznaše ih mnogi, i pešice iz svih gradova stecahu se onamo, i prestigoše ih, i skupiše se oko Njega.
- 34 I izašavši Isus vide narod mnogi, i sažali Mu se, jer behu kao ovce bez pastira; i poče ih učiti mnogo.
- 35 I kad bi već pred noć, pristupiše k Njemu učenici Njegovi govoreći: Pusto je mesto, a već je kasno;
- 36 Otpusti ih neka idu u okolna sela i palanke da kupe sebi hleba; jer nemaju šta jesti.
- 37 A On odgovarajući reče im: Dajte im vi neka jedu. A oni rekoše: Jedino da idemo da kupimo za dvesta groša hleba, pa da im damo da jedu?
- 38 A On im reče: Koliko hlebova imate? Idite i vidite. I videvši rekoše: Pet hlebova i dve ribe.
- 39 I zapovedi im da ih posade sve na gomile po zelenoj travi.
- 40 I posadiše se na gomile po sto i po pedeset.
- 41 I uzevši onih pet hlebova i dve ribe pogleda na nebo, i blagoslovi, pa prelomi hlebove, i dade učenicima svojim da metnu ispred njih; i one dve ribe razdeli svima.
- 42 I jedoše svi, i nasitiše se.

- ⁴³ I nakupiše komada dvanaest kotarica punih i od riba.
- ⁴⁴ A beše onih što su jeli hlebove oko pet hiljada ljudi.
- ⁴⁵ I odmah natera učenike svoje da udju u ladju i da idu napred na one strane u Vitsaidu dok On otpusti narod.
- ⁴⁶ I otpustivši ih ode na goru da se pomoli Bogu.
- ⁴⁷ I uveče beše ladja nasred mora, a On sam na zemlji.
- ⁴⁸ I vide ih gde se muče veslajući: jer im beše protivan vetar. I oko četvrte straže noćne dodje k njima idući po moru; i htede da ih mimoidje.
- ⁴⁹ A oni videvši Ga gde ide po moru mišljahu da je utvara, i povikaše;
- ⁵⁰ Jer Ga svi videše i poplašiše se. I odmah progovori s njima, i reče im: Ne bojte se, ja sam, ne plašite se.
- ⁵¹ I udje k njima u ladju, i utoli vetar; i vrlo se uplašiše, i divljahu se.
- ⁵² Jer ih ne naučiše hlebovi; jer se beše srce njihovo okamenilo.
- ⁵³ I prešavši dodjoše u zemlju genisaretsku; i stadoše u kraj.
- ⁵⁴ I kad izadjoše iz ladje, odmah Ga poznaše ljudi.
- ⁵⁵ I oprčavši sav onaj kraj, počese na odrima donositi bolesnike gde su čuli da je On.
- ⁵⁶ I kud god idjaše u sela ili u gradove ili u palanke, na raskršćima metahu bolesnike i moljahu Ga da se barem skuta od haljine Njegove dotaknu: i ozdravljahu svi koji Ga se doticahu.

ПОГЛАВЉЕ 7

- I** skupiše se oko Njega fariseji i neki od književnika koji behu došli iz Jerusalima
- ² I videvši neke od učenika Njegovih da nečistim, to jest, neumivenim rukama jedu hleb, ukoriše ih.
- ³ Jer fariseji i svi Jevreji, ne jedu dok ne umiju ruke do lakata, držeći se onog što im je ostalo od starih;
- ⁴ I kad dodju s pazara, ne jedu dok se ne umiju; i još mnogo ima što su primili te drže: peru čaše i žbanove i kotlove i klupe.
- ⁵ A potom pitahu Ga fariseji i književnici: Zašto učenici tvoji ne žive kao što nam je ostalo od starih, nego jedu hleb neumivenim rukama?
- ⁶ A On odgovarajući reče im: Dobro je prorokovao Isaija za vas licemere, kao što je pisano: Ovi ljudi usnama me poštuju, a srce njihovo daleko stoji od mene.
- ⁷ No zaludu me poštuju učeći naukama, zapovestima ljudskim.
- ⁸ Jer ostaviste zapovesti Božje, a držite običaje ljudske, pranje žbanova i čaša; i druga mnoga takva činite.
- ⁹ I reče im: Dobro ukidate zapovest Božju da svoj običaj sačuvate.
- ¹⁰ Jer Mojsije reče: Poštuj oca svog i mater svoju; i: Koji opsuje oca ili mater smrću da umre.
- ¹¹ A vi kažete: Ako kaže čovek ocu ili materi: Korvan, to jeste: prilog je čim bih ti ja mogao pomoći.
- ¹² I tako ne date mu ništa učiniti, ocu svom ili materi svojoj,
- ¹³ Ukidajući reč Božju svojim običajem koji ste postavili; i ovako mnogo koješta činite.
- ¹⁴ I dozvavši sav narod reče im: Poslušajte mene svi, i razumite.
- ¹⁵ Ništa nema što bi čoveka moglo opoganiti da udje spolja u njega, nego što izlazi iz

njega ono je što pogani čoveka.

16 Ako ko ima uši da čuje neka čuje.

17 I kad dodje od naroda u kuću pitahu Ga učenici Njegovi za priču.

18 I reče im: Zar ste i vi tako nerazumni? Ne razumete li da šta god u čoveka spolja ulazi ne može ga opoganiti?

19 Jer mu ne ulazi u srce nego u trbuh; i izlazi napolje čisteći sva jela.

20 Još reče: Šta izlazi iz čoveka ono pogani čoveka;

21 Jer iznutra, iz srca ljudskog, izlaze misli zle, preljube, kurvarstva, ubistva,

22 Kradje, lakomstva, pakosti, zloće, lukavstvo, sramote, zlo oko, huljenje na Boga, ponos, bezumlje.

23 Sva ova zla iznutra izlaze, i pogane čoveka.

24 I ustavši odande ode u krajeve tirske i sidonske, i ušavši u kuću htjede da niko ne čuje za Nj; i ne može se sakriti.

25 Jer čuvši za Nj žena što u njenoj kćeri beše duh nečisti, dodje i pade k nogama Njegovim.

26 A žena ta beše Grkinja rodnom Sirofiničanka, i moljaše Ga da istera djavola iz kćeri njene.

27 A Isus reče joj: Stani da se najpre deca nahrane; jer nije pravo uzeti hleb od dece i baciti psima.

28 A ona odgovarajući reče Mu: Da, Gospode; ali i psi pod trpezom jedu od mrvica detinjih.

29 I reče joj: Za tu reč idi; izadje djavo iz kćeri tvoje.

30 I došavši kući nadje da je djavo izašao, i kći ležase na odru.

31 I opet izadje Isus iz krajeva tirske i sidonske i dodje na more galilejsko u krajeve desetogradske.

32 I dovedoše k Njemu gluvog i mutavog, i moljahu Ga da metne na nj ruku.

33 I uzevši ga iz naroda nasamo metnu prste svoje u uši njegove, i pljunuvši dohvati se jezika njegovog;

34 I pogledavši na nebo uzdahnu, i reče mu: Efata, to jeste: Otvori se.

35 I odmah mu se otvoriše uši, i razreši se sveza jezika njegovog i govoraše lepo.

36 I zapreti im da nikome ne kazuju; ali što im više On zabranjivaše oni još više razglašavahu.

37 I vrlo se divljahu govoreći: Sve dobro čini; i gluve čini da čuju i neme da govore.

ПОГЛАВЉЕ 8

U to vreme, kad beše vrlo mnogo naroda i ne imahu šta jesti, dozva Isus učenike svoje i reče im:

2 Žao mi je naroda, jer već tri dana stoje kod mene i nemaju ništa jesti.

3 I ako ih otpustim gladne kućama njihovim, oslabiće na putu; jer su mnogi od njih došli izdaleka.

4 I odgovoriše Mu učenici Njegovi: Otkuda ćemo uzeti hleba ovde u pustinji da ih nahranimo?

5 I zapita ih: Koliko imate hlebova? A oni kazaše: Sedam.

6 I zapovedi narodu da posedaju po zemlji; i uzevši onih sedam hlebova i hvalu davši, prelomi, i dade učenicima svojim da razdadu; i razdadoše narodu.

- ⁷ I imahu malo ribica; i njih blagoslovivši reče da i njih razdadu.
- ⁸ I jedoše, i nasitiše se, i nakupiše komada što preteče sedam kotarica.
- ⁹ A onih što su jeli beše oko četiri hiljade. I otpusti ih.
- ¹⁰ I odmah udje u ladju s učenicima svojim, i dodje u okoline dalmanutske.
- ¹¹ I izadjoše fariseji, i počеше se prepirati s Njim, i kušajući Ga iskahu od Njega znak s neba.
- ¹² I uzdahnuvši duhom svojim reče: Zašto rod ovaj znak traži? Zaista vam kažem: neće se dati rodu ovome znak.
- ¹³ I ostavivši ih udje opet u ladju, i ode na one strane.
- ¹⁴ I zaboraviše učenici Njegovi uzeti hleba, i nemahu sa sobom u ladji do jedan hleb.
- ¹⁵ I zapovedaše im govoreći: Gledajte, čuvajte se kvasca farisejskog i kvasca Irodovog.
- ¹⁶ I mišljahu, jedan drugom govoreći: To je što hleba nemamo.
- ¹⁷ I razumevši Isus reče im: Šta mislite što hleba nemate? Zar još ne osećate, niti razumete? Zar je još okamenjeno srce vaše?
- ¹⁸ Oči imate i ne vidite? Uši imate i ne čujete? I ne pamtite li
- ¹⁹ Kad ja pet hlebova prelomih na pet hiljada, koliko kotarica punih komada nakupiste? Rekoše Mu: Dvanaest.
- ²⁰ A sad sedam na četiri hiljade, koliko punih kotarica nakupiste komada? A oni rekoše: Sedam.
- ²¹ I reče im: Kako ne razumete?
- ²² I dodje u Vitsaidu; i dovedoše k Njemu slepoga, i moljahu Ga da ga se dotakne.
- ²³ I uzevši za ruku slepoga izvede ga napolje iz sela, i pljunuvši mu u oči metnu ruke na nj, i zapita ga vidi li šta.
- ²⁴ I pogledavši reče: Vidim ljude gde idu kao drva.
- ²⁵ I potom opet metnu mu ruke na oči, i reče mu da progleda: i isceli se, i vide sve lepo.
- ²⁶ I posla ga kući njegovoj govoreći: Ne ulazi u selo, niti kazuj kome u selu.
- ²⁷ I izadje Isus i učenici Njegovi u sela Ćesarije Filipove; i putem pitaše učenike svoje govoreći im: Ko govore ljudi da sam ja?
- ²⁸ A oni odgovoriše: Jovan krstitelj; drugi: Ilija; a drugi: Koji od proroka.
- ²⁹ A On im reče: A vi šta mislite ko sam ja? A Petar odgovarajući reče Mu: Ti si Hristos.
- ³⁰ I zapreti im da nikome ne kazuju za Njega.
- ³¹ I počе ih učiti da Sinu čovečjem valja mnogo postradati, i da će Ga okriviti starešine i glavari sveštenički i književnici, i da će Ga ubiti, i treći dan da će ustati.
- ³² I govoraše o tom ne ustručavajući se. I Petar uze Ga i počе Ga odvrćati.
- ³³ A On obrnuvši se i pogledavši na učenike svoje zapreti Petru govoreći: Idi od mene sotonu; jer ti ne misliš šta je Božje nego šta je ljudsko.
- ³⁴ I dozvavši narod s učenicima svojim reče im: Ko hoće za mnom da ide neka se odrekne sebe i uzme krst svoj, i za mnom ide.
- ³⁵ Jer ko hoće dušu svoju da sačuva, izgubiće je; a ko izgubi dušu svoju mene radi i jevandjelja onaj će je sačuvati.
- ³⁶ Jer kakva je korist čoveku ako zadobije sav svet, a duši svojoj naudi?
- ³⁷ Ili kakav će otkup dati čovek za dušu svoju?
- ³⁸ Jer ko se postidi mene i mojih reči u rodu ovom preljubotvornom i grešnom, i Sin će se čovečji postideti njega kad dodje u slavi Oca svog s andjelima svetima.

ПОГЛАВЉЕ 9

I reče im: Zaista vam kažem: imaju neki među ovima što stoje ovde koji neće okusiti smrt dok ne vide carstvo Božje da dodje u sili.

² I posle šest dana uze Isus Petra i Jakova i Jovana i izvede ih na visoku goru same; i preobrazi se pred njima.

³ I haljine Njegove postadoše sjajne i vrlo bele kao sneg, kao što ne može belilja ubeliti na zemlji.

⁴ I ukaza im se Ilija s Mojsijem gde se razgovarahu s Isusom.

⁵ I Petar odgovarajući reče Isusu: Ravi! Dobro nam je ovde biti; i da načinimo tri senice: Tebi jednu i Mojsiju jednu i Iliji jednu.

⁶ Jer ne znaše šta govori; jer behu vrlo uplašeni.

⁷ I postade oblak te ih zakloni; i dodje glas iz oblaka govoreći: Ovo je Sin moj ljubazni; Njega poslušajte.

⁸ I ujedanput pogledavši, nikoga ne videše osim Isusa samog sa sobom.

⁹ A kad silažahu s gore zapreti im da nikom ne kazuju šta su videli, dok Sin čovečji ne ustane iz mrtvih.

¹⁰ I reč zadržase u sebi pitajući jedan drugog: Šta to znači ustati iz mrtvih?

¹¹ I pitahu Ga govoreći: Kako govore književnici da Ilija treba najpre da dodje?

¹² A On odgovarajući reče im: Ilija će doći najpre, i urediti sve; ali i Sin čovečji treba da mnoga postrada i da se ponizi, kao što je pisano.

¹³ Ali vam kažem da je i Ilija došao i učiniše s njim šta htedoše kao što je pisano za njega.

¹⁴ I došavši k učenicima svojim vide narod mnogi oko njih i književnike gde se prepiru s njima.

¹⁵ I odmah videvši Ga sav narod uplaši se i pritrčavši pozdravljahu Ga.

¹⁶ I upita književnike: Šta se prepirete s njima?

¹⁷ I odgovarajući jedan od naroda reče: Učitelju! Dovedoh k Tebi sina svog u kome je duh nemi.

¹⁸ I svaki put kad ga uhvati lomi ga, i penu baca i škrguće zubima; i suši se. I rekoh učenicima Tvojim da ga isteraju; i ne mogoše.

¹⁹ A On odgovarajući mu reče: O rode neverni! Dokle ću s vama biti? Dokle ću vas trpeti? Dovedite ga k meni.

²⁰ I dovedoše ga k Njemu; i kad Ga vide odmah ga duh stade lomiti; i padnuvši na zemlju valjaše se bacajući penu.

²¹ I upita oca njegovog: Koliko ima vremena kako mu se to dogodilo? A on reče: Iz detinjstva.

²² I mnogo puta baca ga u vatru i u vodu da ga pogubi; nego ako šta možeš pomozi nam, smiluj se na nas.

²³ A Isus reče mu: Ako možeš verovati: sve je moguće onome koji veruje.

²⁴ I odmah povikavši otac detinji sa suzama govoraše: Verujem, Gospode! Pomozi mom neverju.

²⁵ A Isus videći da se stiče narod, zapreti duhu nečistom govoreći mu: Duše nemi i gluvi! Ja ti zapovedam, izadji iz njega i više ne ulazi u njega.

²⁶ I povikavši i izlomivši ga vrlo izadje; i učini se kao mrtav tako da mnogi govorahu: Umre.

²⁷ A Isus uzevši ga za ruku podiže ga: i usta.

²⁸ I kad udje u kuću, pitahu Ga učenici Njegovi nasamo: Zašto ga mi nismo mogli isterati?

- 29** I reče im: Ovaj se rod ničim ne može isterati do molitvom i postom.
- 30** I izašavši odande idjahu kroz Galileju; i ne hteše da ko dozna.
- 31** Jer učaše učenike svoje, i govoraše im da će se Sin čovečji predati u ruke ljudske, i ubiće Ga, i pošto Ga ubiju ustaće treći dan.
- 32** A oni ne razumevahu reč, i ne smehu da Ga zapitaju.
- 33** I dodje u Kapernaum, i kad beše u kući zapita ih: Šta se prepiraste putem medju sobom?
- 34** A oni ćutahu; jer se putem prepiraše medju sobom ko je najveći.
- 35** I sedavši dozva dvanaesticu i reče im: Koji hoće da bude prvi neka bude od svih najzadnji i svima sluga.
- 36** I uzevši dete metnu ga medju njih i zagrlivši ga reče im:
- 37** Ko jedno ovakvo dete primi u ime moje, mene prima; a ko mene primi, ne prima mene nego Onog koji je mene poslao.
- 38** Odgovori Mu Jovan govoreći: Učitelju! Videsmo jednog gde imenom Tvojim izgoni djavole koji ne ide za nama: i zabranismo mu, jer ne ide za nama.
- 39** A Isus reče: Ne branite mu; jer nema nikoga koji bi imenom mojim čudo činio da može brzo zlo govoriti za mnom.
- 40** Jer ko nije protiv vas s vama je.
- 41** Jer ko vas napoji čašom vode u ime moje, zato što ste Hristovi, zaista vam kažem: neće mu propasti plata.
- 42** A koji sablazni jednog od ovih malih koji veruju mene, bolje bi mu bilo da obesi kamen vodenični o vrat svoj i da se baci u more.
- 43** I ako te ruka tvoja sablažnjava, odseci je: bolje ti je bez ruke u život ući, negoli s obe ruke ući u pakao, u oganj večni,
- 44** Gde crv njihov ne umire, i oganj se ne gasi.
- 45** I ako te noga tvoja sablažnjava, odseci je: bolje ti je ući u život hrom, negoli s dve noge da te bace u pakao, u oganj večni,
- 46** Gde crv njihov ne umire, i oganj se ne gasi.
- 47** Ako te i oko tvoje sablažnjava, iskopaj ga: bolje ti je s jednim okom ući u carstvo Božje, negoli s dva oka da te bace u pakao ognjeni,
- 48** Gde crv njihov ne umire, i oganj se ne gasi.
- 49** Jer će se svaki ognjem posoliti, i svaka će se žrtva solju posoliti.
- 50** Dobra je so; ali ako so bude neslana, čim će se osoliti? Imajte so u sebi, i mir imajte medju sobom.

ПОГЛАВЉЕ 10

I ustavši odande dodje u okoline judejske preko Jordana, i steče se opet narod k Njemu; i kao što običaj imaše, opet ih učaše.

- 2** I pristupivši fariseji upitaše Ga kušajući: Može li čovek pustiti ženu?
- 3** A On odgovarajući reče im: Šta vam zapoveda Mojsije?
- 4** A oni rekoše: Mojsije dopusti da joj se da raspusna knjiga i da se pusti.
- 5** I odgovarajući Isus reče im: Po tvrdji vašeg srca napisa vam on zapovest ovu.
- 6** A u početku stvorenja, muža i ženu, stvorio ih je Bog.
- 7** Zato ostaviće čovek oca svog i majku i prilepiće se k ženi svojoj,

- ⁸ I budu dvoje jedno telo. Tako nisu više dvoje nego jedno telo.
- ⁹ A šta je Bog sastavio čovek da ne rastavlja.
- ¹⁰ I u kući opet zapitaše Ga za to učenici Njegovi.
- ¹¹ I reče im: Koji pusti ženu i oženi se drugom, čini preljubu na njoj.
- ¹² I ako žena ostavi muža svog i podje za drugog, čini preljubu.
- ¹³ I donošahu k Njemu decu da ih se dotakne; a učenici branjahu onima što ih donošahu.
- ¹⁴ A Isus videvši rasrdi se i reče im: Pustite decu neka dolaze k meni, i ne branite im; jer je takvih carstvo Božje.
- ¹⁵ Zaista vam kažem: koji ne primi carstvo Božje kao dete, neće ući u njega.
- ¹⁶ I zagrlivši ih metnu na njih ruke te ih blagoslovi.
- ¹⁷ I kad izađe na put, pritrča neko, i kleknuvši na kolena pred Njim pitaše Ga: Učitelju blagi! Šta mi treba činiti da dobijem život večni?
- ¹⁸ A Isus reče mu: Što me zoveš blagim? Niko nije blag osim jednog Boga.
- ¹⁹ Zapovesti znaš: ne čini preljube; ne ubij; ne ukradi; ne svedoči lažno; ne čini nepravde nikome; poštuj oca svog i mater.
- ²⁰ A on odgovarajući reče Mu: Učitelju! Sve sam ovo sačuvao od mladosti svoje.
- ²¹ A Isus pogledavši na nj, omile mu, i reče mu: Još ti jedno nedostaje: idi prodaj sve što imaš i podaj siromasima; i imaćeš blago na nebu; i dodji, te hajde za mnom uzevši krst.
- ²² A on posta zlovoljan od ove reči, i ode žalostan; jer beše vrlo bogat.
- ²³ I pogledavši Isus reče učenicima svojim: Kako je teško bogatima ući u carstvo nebesko!
- ²⁴ A učenici se uplašiše od reči Njegovih. A Isus opet odgovarajući reče im: Deco! Kako je teško onima koji se uzdaju u svoje bogatstvo ući u carstvo Božje!
- ²⁵ Lakše je kamili proći kroz iglene uši negoli bogatome ući u carstvo Božje.
- ²⁶ A oni se vrlo divljahu govoreći u sebi: Ko se dakle može spasti?
- ²⁷ A Isus pogledavši na njih reče: Ljudima je nemoguće, ali nije Bogu: jer je sve moguće Bogu.
- ²⁸ A Petar Mu poče govoriti: Eto mi smo ostavili sve, i za Tobom idemo.
- ²⁹ A Isus odgovarajući reče: Zaista vam kažem: nema nikoga koji je ostavio kuću, ili braću, ili sestre, ili oca, ili mater, ili ženu, ili decu, ili zemlju, mene radi i jevandjelja radi,
- ³⁰ A da neće primiti sad u ovo vreme sto puta onoliko kuća, i braće, i sestara, i otaca, i matera, i dece, i zemlje, u progonjenju, a na onom svetu život večni.
- ³¹ Ali će mnogi prvi biti poslednji, i poslednji prvi.
- ³² A kad idjahu putem u Jerusolim, Isus idjaše pred njima, a oni se čudjahu, i za Njim idjahu sa strahom. I uzevši opet dvanaestoricu poče im kazivati šta će biti od Njega:
- ³³ Evo idemo u Jerusolim, i Sin čovečji predaće se glavarima svešteničkim i književnicima i osudiće Ga na smrt, i predaće Ga neznabošcima;
- ³⁴ I narugaće Mu se, i biće Ga, i popljuje Ga, i ubiće Ga, i treći dan ustaće.
- ³⁵ I pred Njega dodjoše Jakov i Jovan, sinovi Zevedejevi, govoreći: Učitelju! Hoćemo da nam učiniš za šta ćemo Te moliti.
- ³⁶ A On im reče: Šta hoćete da vam učinim?
- ³⁷ A oni Mu rekoše: Daj nam da sednemo jedan s desne strane Tebi, a drugi s leve, u slavi Tvojoj.
- ³⁸ A Isus im reče: Ne znate šta ištete: možete li piti čašu koju ja pijem, i krstiti se krštenjem kojim se ja krštavam?
- ³⁹ A oni Mu rekoše: Možemo. A Isus reče im: Čašu, dakle, koju ja pijem ispićete; i

krštenjem kojim se ja krštavam krstićete se;

⁴⁰ Ali da sednete s desne strane meni i s leve, ne mogu ja dati nego kojima je ugotovljeno.

⁴¹ I čuvši to desetorica počеше se srditi na Jakova i na Jovana.

⁴² A Isus dozvivši ih reče im: Znate da knezovi narodni vladaju narodom i poglavari njegovi upravljaju njim.

⁴³ Ali medju vama da ne bude tako; nego koji hoće da bude veći medju vama, da vam služi.

⁴⁴ I koji hoće prvi medju vama da bude, da bude svima sluga.

⁴⁵ Jer Sin čovečji nije došao da Mu služe nego da služi, i da da dušu svoju u otkup za mnoge.

⁴⁶ I dodjoše u Jerihon. I kad izlažaše iz Jerihona, On i učenici Njegovi i narod mnogi, sin Timejev, Vartimej slepi, sedjaše kraj puta i prošaše.

⁴⁷ I čuvši da je to Isus Nazarećanin stade vikati i govoriti: Sine Davidov, Isuse! Pomiluj me!

⁴⁸ I prećahu mu mnogi da učuti, a on još više vikaše: Sine Davidov! Pomiluj me!

⁴⁹ I stavši Isus reče da ga zovnu. I zovnuše slepca govoreći mu: Ne boj se, ustani, zove te.

⁵⁰ A on zbacivši sa sebe haljine svoje, ustade i dodje k Isusu.

⁵¹ I odgovarajući reče mu Isus: Šta hoćeš da ti učinim? A slepi reče Mu: Ravuni! Da progledam.

⁵² A Isus reče mu: Idi, vera tvoja pomože ti. I odmah progleda, i ode putem za Isusom.

ПОГЛАВЉЕ 11

I kad se približi k Jerusalimu, k Vitfazi i Vitaniji, kod gore maslinske, posla dvojicu od učenika svojih

² I reče im: Idite u selo što je pred vama, i odmah kako udjete u njega naći ćete magare privezano, na koje niko od ljudi nije usedao; odrešite ga i dovedite.

³ I ako vam ko reče: Šta to činite? Kažite: Treba Gospodu; i odmah će ga poslati ovamo.

⁴ A oni odoše, i nadjoše magare privezano kod vrata napolju na raskršću, i odrešiše ga.

⁵ I neko od onih što stajahu onde rekoše im: Zašto drešite magare?

⁶ A oni rekoše im kao što im zapovedi Isus; i ostaviše ih.

⁷ I dovedoše magare k Isusu, i metnuše na nj haljine svoje; i usede na nj.

⁸ A mnogi prostreše haljine svoje po putu; a jedni rezahu granje od drveta, i prostirahu po putu.

⁹ A koji idjahu pred Njim i za Njim, vikahu govoreći: Osana! Blagosloven koji ide u ime Gospodnje!

¹⁰ Blagosloveno carstvo oca našeg Davida koji ide u ime Gospodnje! Osana na visini!

¹¹ I udje Isus u Jerusalim, i u crkvu; i promotrivši sve, kad bi uveče, izadje u Vitaniju s dvanaestoricom.

¹² I sutradan kad izadjoše iz Vitanije, ogladne.

¹³ I videvši izdaleka smokvu s lišćem dodje ne bi li šta našao na njoj; i došavši k njoj ništa ne nadje osim lišća; jer još ne beše vreme smokvama.

¹⁴ I odgovarajući Isus reče joj: Da odsad od tebe niko ne jede roda doveka. I slušahu učenici Njegovi.

¹⁵ I dodjoše opet u Jerusalim; i ušavši Isus u crkvu stade izgoniti one koji prodavahu i

kupovahu po crkvi; i ispremeta trpeze onih što menjahu novce, i klupe onih što prodavahu golubove.

16 I ne dade da ko pronese suda kroz crkvu.

17 I učaše govoreći im: Nije li pisano: Dom moj neka se zove dom molitve svim narodima? A vi načiniste od njega hajdučku pećinu.

18 I čuše književnici i glavari sveštenečki, i tražahu kako bi Ga pogubili; plašili su Ga se, jer Ga je narod slušao.

19 I kad bi uveče izadje napolje iz grada.

20 I u jutru prolazeći videše smokvu gde se posušila iz korena.

21 I opomenuvši se Petar reče Mu: Ravi! Gle, smokva što si je prokleo, posušila se.

22 I odgovarajući Isus reče im:

23 Imajte veru Božju; jer vam zaista kažem: ako ko reče gori ovoj: Digni se i baci se u more, i ne posumnja u srcu svom, nego uzveruje da će biti kao što govori: biće mu šta god reče.

24 Zato vam kažem: sve što istete u svojoj molitvi verujte da ćete primiti; i biće vam.

25 I kad stojite na molitvi, praštajte ako šta imate na koga: da i Otac vaš koji je na nebesima oprostí vama pogreške vaše.

26 Ako li, pak, vi ne opraštate, ni Otac vaš koji je na nebesima neće oprostíti vama pogreške vaše.

27 I dodjoše opet u Jerusolim; i kad hodjaše po crkvi dodjoše k Njemu glavari sveštenečki i književnici i starešine,

28 I rekoše Mu: Kakvom vlasti to činiš? I ko ti dade vlast tu, da to činiš?

29 A Isus odgovarajući reče im: i ja ću vas da upitam jednu reč, i odgovorite mi; pa ću vam kazati kakvom vlasti ovo činim.

30 Krštenje Jovanovo ili bi s neba ili od ljudi? Odgovorite mi.

31 I mišljahu u sebi govoreći: Ako kažemo: S neba, reći će: Zašto mu dakle ne verovaste?

32 Ako li kažemo: Od ljudi, bojimo se naroda; jer svi mišljahu za Jovana da zaista prorok beše.

33 I odgovarajući rekoše Isusu: Ne znamo. I Isus odgovarajući reče njima: Ni ja vama neću kazati kakvom vlasti ovo činim.

ПОГЛАВЉЕ 12

1 I poče im govoriti u pričama: Posadi čovek vinograd, i ogradi plotom, i iskopa pivnicu, i načini kulu, i dade ga vinogradarima, pa ode.

2 I kad dodje vreme, posla k vinogradarima slugu da primi od vinogradara od roda vinogradskog.

3 A oni uhvativši slugu izbiše ga, i poslaše prazna.

4 I opet posla k njima drugog slugu; i onog biše kamenjem i razbiše mu glavu, i poslaše ga sramotnog.

5 I opet posla drugog; i onog ubiše; i mnoge druge, jedne izbiše, a druge pobiše.

6 Još dakle imaše jedinog svog milog sina, posla i njega najposle k njima govoreći: Postideće se sina mog.

7 A vinogradari rekoše u sebi: Ovo je naslednik, hodite da ga ubijemo, i nama će ostati očevina njegova.

- ⁸ I uhvatiše ga, i ubiše, i izbaciš ga napolje iz vinograda.
- ⁹ Šta će dakle učiniti gospodar od vinograda? Doći će i pogubiće vinogradare, i daće vinograd drugima.
- ¹⁰ Zar niste čitali u pismu ovo: Kamen koji odbaciše zidari, onaj posta glava od ugla;
- ¹¹ To bi od Gospoda i divno je u našim očima?
- ¹² I gledahu da Ga uhvate, ali se pobojaše naroda; jer razumeše da za njih govori priču; i ostavivši Ga odoše.
- ¹³ I poslaše k Njemu neke od fariseja i Irodovaca da bi Ga uhvatili u reči.
- ¹⁴ A oni došavši rekoše Mu: Učitelju! Znamo da si istinit, i da ne mariš ni za koga; jer ne gledaš ko je ko, nego zaista putu Božjem učiš; treba li ćesaru davati harač ili ne? Hoćemo li dati, ili da ne damo?
- ¹⁵ A On, znajući njihovo licemerje, reče im: Što me kušate? Donesite mi novac da vidim
- ¹⁶ A oni donesoše. I reče im: Čiji je ovo obraz i natpis? A oni Mu rekoše: Ćesarev.
- ¹⁷ I odgovarajući Isus reče im: Podajte ćesarevo ćesaru, a Božje Bogu. I čudiše Mu se.
- ¹⁸ I dodjoše k Njemu sadukeji koji kažu da nema vaskrsenja, i zapitaše Ga govoreći:
- ¹⁹ Učitelju! Mojsije nam napisao: Ako kome brat umre i ostavi ženu a dece ne ostavi, da brat njegov uzme ženu njegovu i da podigne seme bratu svom.
- ²⁰ Sedam braće beše: i prvi uze ženu, i umre bez poroda.
- ²¹ I drugi uze je, i umre, i ni on ne ostavi poroda; tako i treći.
- ²² I uzeše je sedmorica, i ne ostaviše poroda. A posle svih umre i žena.
- ²³ O vaskrsenju dakle kad ustanu koga će od njih biti žena? Jer je za sedmoricom bila.
- ²⁴ I odgovarajući Isus reče im: Zato li se vi varate što ne znate pisma ni sile Božje?
- ²⁵ Jer kad iz mrtvih ustanu, niti će se ženiti ni udavati, nego su kao anđjeli na nebesima.
- ²⁶ A za mrtve da ustaju niste li čitali u knjigama Mojsijevim kako mu reče Bog kod kupine govoreći: Ja sam Bog Avraamov, i Bog Isakov, i Bog Jakovljev?
- ²⁷ Nije Bog Bog mrtvih, nego Bog živih. Vi se dakle vrlo varate.
- ²⁸ I pristupi jedan od književnika koji ih slušaše kako se prepiru, i vide da im dobro odgovara, i zapita Ga: Koja je prva zapovest od svih?
- ²⁹ A Isus odgovori mu: Prva je zapovest od svih: Čuj Izrailju, Gospod je Bog naš Gospod jedini;
- ³⁰ I ljubi Gospoda Boga svog svim srcem svojim i svom dušom svojom i svim umom svojim i svom snagom svojom. Ovo je prva zapovest.
- ³¹ I druga je kao i ova: Ljubi bližnjeg svog kao samog sebe. Druge zapovesti veće od ovih nema.
- ³² I reče Mu književnik: Dobro, učitelju! Pravo si kazao da je jedan Bog, i nema drugog osim Njega;
- ³³ I ljubiti Ga svim srcem i svim razumom i svom dušom i svom snagom, i ljubiti bližnjeg kao samog sebe, veće je od svih žrtava i priloga.
- ³⁴ A Isus videvši kako pametno odgovori reče mu: Nisi daleko od carstva Božjeg. I niko više ne smeše da Ga zapita.
- ³⁵ I odgovori Isus i reče učeći u crkvi: Kako govore književnici da je Hristos sin Davidov?
- ³⁶ Jer sam David kazao Duhom Svetim: Reče Gospod Gospodu mom: Sedi meni s desne strane, dok položim neprijatelje Tvoje podnožje nogama Tvojim.
- ³⁷ Sam dakle David naziva Ga Gospodom, i otkuda mu je sin? I mnogi narod slušaše Ga s radošću.

- ³⁸ I govoraše im u nauci svojoj: Čuvajte se književnika koji idu u dugačkim haljinama, i traže da im se klanja po ulicama,
- ³⁹ I prvih mesta po zbornicama, i začelja na gozbama.
- ⁴⁰ Ovi što jedu kuće udovičke, i lažno se mole Bogu dugo, biće još više osudjeni.
- ⁴¹ I sedavši Isus prema Božjoj hazni gledaše kako narod meće novce u Božju haznu. I mnogi bogati metahu mnogo.
- ⁴² I došavši jedna siromašna udovica metnu dve lepte, koje čine jedan kodrant.
- ⁴³ I dozvavši učenike svoje reče im: Zaista vam kažem: ova siromašna udovica metnu više od svih koji meću u Božju haznu.
- ⁴⁴ Jer svi metnuše od suviška svog; a ona od sirotinje svoje metnu sve što imaše, svu hranu svoju.

ПОГЛАВЉЕ 13

- I** kad izlažaše iz crkve reče Mu jedan od učenika Njegovih: Učitelju! Gle kakvo je kamenje, i kakva gradjevina!
- ² I odgovarajući Isus reče mu: Vidiš li ovu veliku gradjevinu? Ni kamen na kamenu neće ovde ostati koji se neće razmetnuti.
- ³ I kad sedjaše na gori maslinskoj prema crkvi, pitahu Ga samog Petar i Jakov i Jovan i Andrija:
- ⁴ Kaži nam kad će to biti? I kakav će znak biti kad će se to sve svršiti?
- ⁵ A Isus odgovarajući im počeo govoriti: Čuvajte se da vas ko ne prevari.
- ⁶ Jer će mnogi doći u moje ime govoreći: Ja sam; i mnoge će prevariti.
- ⁷ A kad čujete ratove i glasove o ratovima, ne plašite se; jer treba da to bude; ali to još nije posledak.
- ⁸ Ustaće narod na narod i carstvo na carstvo; i zemlja će se tresti po svetu; i biće gladi i bune. To je početak stradanja.
- ⁹ A vi se čuvajte; jer će vas predavati u sudove i po zbornicama biće vas, i pred kraljeve i careve izvediće vas mene radi za svedočanstvo njima.
- ¹⁰ I u svim narodima treba da se najpre propovedi jevandjelje.
- ¹¹ A kad vas povedu da predaju, ne brinite se unapred šta ćete govoriti, niti mislite; nego šta vam se da u onaj čas ono govorite; jer vi nećete govoriti nego Duh Sveti.
- ¹² I predaće brat brata na smrt i otac sina, i ustaće deca na roditelje i pobiće ih.
- ¹³ I svi će omrznuti na vas imena mog radi. Ali koji pretrpi do kraja blago njemu.
- ¹⁴ A kad vidite mrzost opustošenja, za koju govori prorok Danilo, da stoji gde ne treba (koji čita da razume): tada koji budu u Judeji neka beže u gore;
- ¹⁵ I koji bude na krovu da ne silazi u kuću, niti da ulazi da uzme šta iz kuće svoje;
- ¹⁶ I koji bude u polju da se ne vraća natrag da uzme haljinu svoju.
- ¹⁷ Ali teško trudnima i dojiljama u te dane!
- ¹⁸ Nego se molite Bogu da ne bude bežanje vaše u zimu.
- ¹⁹ Jer će u dane te biti nevolja kakva nije bila od početka stvorenja koje je Bog stvorio do sad, i neće ni biti.
- ²⁰ I da Gospod ne skрати dane niko ne bi ostao; ali izabranih radi, koje izabra, skratio je dane.
- ²¹ Tada ako vam ko reče: Evo ovde je Hristos, ili: Eno onde, ne verujte.

- ²² Jer će izaći lažni Hristosi i lažni proroci, i pokazaće znake i čudesa da bi prevarili, ako bude moguće, i izabrane.
- ²³ Ali vi se čuvajte: eto vam sve kazah napred.
- ²⁴ Ali u te dane, posle te nevolje, sunce će pomrčati, i mesec svoju svetlost izgubiti.
- ²⁵ I zvezde će spadati s neba i sile nebeske pokrenuti se.
- ²⁶ I tada će ugledati Sina čovečjeg gde ide na oblacima sa silom i slavom velikom.
- ²⁷ I tada će poslati anđele svoje i sabraćé izabrane svoje od četiri vetra, od kraja zemlje do kraja neba.
- ²⁸ A od smokve naučite se pričati: kad se već njena grana pomladi i stane listati, znate da je blizu leto.
- ²⁹ Tako i vi kad vidite ovo da se zbiva, znajte da je blizu kod vrata.
- ³⁰ Zaista vam kažem da ovaj naraštaj neće proći dok se ovo sve ne zbude.
- ³¹ Nebo i zemlja proći će, ali reči moje neće proći.
- ³² A o danu tom ili o času niko ne zna, ni anđeli koji su na nebesima, ni Sin, do Otac.
- ³³ Pazite, stražite i molite se Bogu; jer ne znate kad će vreme nastati.
- ³⁴ Kao što čovek odlazeći ostavi kuću svoju, i da slugama svojim vlast, i svakome svoj posao; i vrataru zapovedi da straži.
- ³⁵ Stražite dakle; jer ne znate kad će doći gospodar od kuće, ili uveče ili u po noći, ili u petle, ili ujutru;
- ³⁶ Da ne dodje iznenada i da vas ne nadje, a vi spavate.
- ³⁷ A šta vam kažem, svima kažem: stražite.

ПОГЛАВЉЕ 14

Behu pak još dva dana do pashe i do dana presnih hlebova; i tražahu glavari svešténički i književnici kako bi Ga iz prevare uhvatili i ubili.

- ² Ali govorahu: Ne o prazniku, da se ne bi narod pobunio.
- ³ I kad beše On u Vitaniji u kući Simona gubavog i sedjaše za trpezom, dodje žena sa sklenicom mnogocenoga mira čistog nardovog, i razbivši sklenicu izlivaše Mu na glavu.
- ⁴ A neki se srdjahu govoreći: Zašto se to miro prosipa tako?
- ⁵ Jer se mogaše za nj uzeti više od trista groša i dati siromasima. I vikahu na nju.
- ⁶ A Isus reče: Ostavite je; šta joj smetate? Ona učini dobro delo na meni.
- ⁷ Jer siromahe imate svagda sa sobom, i kad god hoćete možete im dobro činiti; a mene nemate svagda.
- ⁸ Ona šta može, učini: ona pomaza napred telo moje za ukop.
- ⁹ Zaista vam kažem: gde se god uspropoveda jevandjelje ovo po svemu svetu, kazaće se i to za spomen njen.
- ¹⁰ I Juda Iskariotski, jedan od dvanaestorice ode ka glavarima svešténičkim da im Ga izda.
- ¹¹ A oni čuvši obradovaše se, i obrekoše mu novce dati: i tražaše zgodu da Ga izda.
- ¹² I u prvi dan presnih hlebova, kad klahu pashu, rekoše Mu učenici Njegovi: Gde ćeš da idemo da Ti zgotovimo pashu da jedeš?
- ¹³ I posla dvojicu od učenika svojih i reče im: Idite u grad, i srešće vas čovek koji nosi vodu u krčagu; idite za njim,
- ¹⁴ I gde udje kažite gospodaru od one kuće: Učitelj veli: Gde je gostionica gde ću jesti

pashu s učenicima svojim?

15 I on će vam pokazati veliku sobu prostrtu gotovu: onde nam zgotovite.

16 I izadjoše učenici Njegovi, i dodjoše u grad, i nadjoše kao što im kaza, i ugotoviše pashu.

17 I kad bi uveče, dodje sa dvanaesticom.

18 I kad sedjahu za trpezom i jedjahu reče Isus: Zaista vam kažem: jedan od vas, koji jede sa mnom, izdaće me.

19 A oni se zabrinuše, i stadoše govoriti jedan za drugim: Da ne ja? I drugi: Da ne ja?

20 A On odgovarajući reče im: Jedan od dvanaestice koji umoči sa mnom u zdelu.

21 Sin čovečji dakle ide kao što je pisano za Njega; ali teško onom čoveku koji izda Sina čovečjeg; bolje bi mu bilo da se nije rodio onaj čovek.

22 I kad jedjahu uze Isus hleb i blagoslovivši prelomi ga, i dade im, i reče: Uzmite, jedite; ovo je telo moje.

23 I uze čašu i dajući hvalu dade im; i piše iz nje svi.

24 I reče im: Ovo je krv moja novog zaveta koja će se proliti za mnoge.

25 Zaista vam kažem: više neću piti od roda vinogradskog do onog dana kad ću ga piti novog u carstvu Božjem.

26 I otpjavši hvalu izadjoše na goru maslinsku.

27 I reče im Isus: Svi ćete se vi sablazniti o mene ovu noć; jer je pisano: udariću pastira i ovce će se razbeći.

28 Ali po vaskrsenju svom, ja idem pred vama u Galileju.

29 A Petar Mu reče: Ako se i svi sablazne, ali ja neću.

30 I reče mu Isus: Zaista ti kažem: noćas dok dvaput petao ne zapeva tri puta ćeš me se odreći.

31 A on još više govoraše: Da bih znao s Tobom i umreti neću Te se odreći. Tako i svi govoraše.

32 I dodjoše u selo koje se zove Getsimanija, i reče učenicima svojim: Sedite ovde dok ja idem da se pomolim Bogu.

33 I uze sa sobom Petra i Jakova i Jovana, i zabrinu se i počeo tužiti.

34 I reče im: Žalosna je duša moja do smrti; počekajte ovde, i stražite.

35 I otišavši malo pade na zemlju, i moljaše se da bi Ga mimoišao čas, ako je moguće.

36 I govoraše: Ava Oče! Sve je moguće Tebi; pronesi čašu ovu mimo mene; ali opet ne kako ja hoću, nego kako Ti.

37 I dodje i nadje ih gde spavaju, i reče Petru: Simone! Zar spavaš? Ne može li jednog časa postražiti?

38 Stražite i molite se Bogu da ne padnete u napast; jer je duh srčan ali je telo slabo.

39 I opet otišavši pomoli se Bogu one iste reči govoreći.

40 I vrativši se nadje ih opet gde spavaju; jer im behu oči otežale; i ne znahu šta bi Mu odgovorili.

41 I dodje treći put, i reče im: Jednako spavate i počivate; dosta je; dodje čas; evo se predaje Sin čovečji u ruke grešnicima.

42 Ustanite da idemo; evo izdajnik se moj približi.

43 I odmah, dok On još govoraše, dodje Juda, jedan od dvanaestice, i s njim ljudi mnogi s noževima i s koljem od glavara sveštenečkih i od književnika i starešina.

44 I izdajnik Njegov dade im znak govoreći: Koga ja celivam onaj je: držite ga, i vodite ga

čuvajući.

45 I došavši odmah pristupi k Njemu, i reče: Ravi! Ravi! I celiva Ga.

46 A oni metnuše ruke svoje na Nj i uhvatiše Ga.

47 A jedan od onih što stajahu onde izvadi nož te udari slugu poglavara sveštenečkog, i odseče mu uho.

48 I odgovarajući Isus reče im: Kao na hajduka izašli ste s noževima i s koljem da me uhvatite,

49 A svaki dan sam bio kod vas u crkvi i učio, i ne uhvatiste me. Ali da se zbude pismo.

50 I ostavivši Ga, učenici svi pobegoše.

51 I za Njim idjaše nekakav mladić ogrnut platnom po golom telu; i uhvatiše onog mladića.

52 A on ostavivši platno go pobeže od njih.

53 I dovedoše Isusa k poglavaru sveštenečkom, i stekoše se k njemu svi glavari sveštenečki i književnici i starešine.

54 I Petar ide za Njim izdaleka do u dvor poglavara sveštenečkog, i sedjaše sa slugama, i grejaše se kod ognja.

55 A glavari sveštenečki i sva skupština tražahu na Isusa svedočanstva da Ga ubiju; i ne nadjoše;

56 Jer mnogi svedočahu lažno na Njega i svedočanstva ne behu jednaka.

57 I jedni ustavši svedočahu na Njega lažno govoreći:

58 Mi smo čuli gde on govori: Ja ću razvaliti ovu crkvu koja je rukama načinjena, i za tri dana načiniću drugu koja neće biti rukama načinjena.

59 I ni ovo svedočanstvo njihovo ne beše jednako.

60 I ustavši poglavar sveštenečki na sredu zapita Isusa govoreći: Zar ništa ne odgovaraš što ovi na tebe svedoče?

61 A On ćutaše i ništa ne odgovaraše. Opet poglavar sveštenečki zapita i reče: Jesi li ti Hristos, Sin Blagoslovenoga?

62 A Isus reče: Jesam; i videćete Sina čovečjeg gde sedi s desne strane Sile i ide na oblacima nebeskim.

63 A poglavar sveštenečki razdre svoje haljine, i reče: Šta nam trebaju više svedoci?

64 Čuste hulu na Boga; šta mislite? A oni svi kazaše da je zaslužio smrt.

65 I počeo jedni pljuvati na Nj, i pokrivati Mu lice, i ćušati Ga, i govoriti Mu: Proreci; i sluge Ga bijahu po obrazima.

66 I kad beše Petar dole na dvoru, dodje jedna od sluškinja poglavara sveštenečkog,

67 I videvši Petra gde se greje pogleda na nj i reče: I ti si bio s Isusom Nazarećaninom.

68 A on se odreče govoreći: Ne znam niti razumem šta ti govoriš. I izađe napolje pred dvor: i petao zapeva.

69 I opet, kad ga vide sluškinja, počeo govoriti onima što stajahu onde: Ovaj je od njih.

70 A on se opet odričao. I malo zatim opet oni što stajahu onde rekoše Petru: Vaistinu si od njih: jer si Galilejac, i govor ti je onakav.

71 A on se počeo kleti i preklinjati: Ne znam tog čoveka za koga vi govorite.

72 I drugi put zapeva petao. I opomenu se Petar reći što mu reče Isus: Dok petao dvaput ne zapeva odreći ćeš me se triput. I stade plakati.

ПОГЛАВЉЕ 15

- I** odmah ujutru učiniše veće glavari sveštenečki sa starešinama i književnicima, i sav sabor, i svezavši Isusa odvedoše Ga i predadoše Pilatu.
- ² I upita Ga Pilat: Jesi li ti car judejski? A On odgovarajući reče mu: Ti kažeš.
- ³ I tužahu Ga glavari sveštenečki vrlo.
- ⁴ A Pilat opet upita Ga govoreći: Zar ništa ne odgovaraš? Gledaj šta svedoče na tebe.
- ⁵ Ali Isus više ne odgovori ništa tako da se divljaše Pilat.
- ⁶ A o svakom prazniku puštaše im po jednog sužnja koga iskahu.
- ⁷ A beše jedan zatvoren, po imenu Varava, sa svojim drugarima koji su u buni prolili krv.
- ⁸ I povikavši narod stade iskati što im svagda činjaše.
- ⁹ A Pilat im odgovori govoreći: Hoćete li da vam pustim cara judejskog?
- ¹⁰ Jer znaše da su Ga iz zavisti predali glavari sveštenečki.
- ¹¹ Ali glavari sveštenečki podgovoriše narod bolje Varavu da traže da im pusti.
- ¹² A Pilat opet odgovarajući reče im: A šta hoćete da činim s tim što ga zovete carem judejskim?
- ¹³ A oni opet povikaše: Raspni ga.
- ¹⁴ A Pilat im reče: A kakvo je zlo učinio? A oni glasno vikahu: Raspni ga.
- ¹⁵ A Pilat želeći ugoditi narodu pusti im Varavu, a Isusa šibavši predade da Ga razapnu.
- ¹⁶ A vojnici Ga odvedoše u sudnicu, i sazvaše svu četvu vojnika,
- ¹⁷ I obukoše Mu skerletnu kabanicu, i opletavši venac od trnja metnuše na Nj.
- ¹⁸ I stadoše Ga pozdravljati govoreći: Zdravo, care judejski!
- ¹⁹ I bijahu Ga po glavi trskom, i pljuvahu na Nj, i padajući na kolena poklanjahu Mu se.
- ²⁰ I kad Mu se narugaše, svukoše s Njega skerletnu kabanicu, i obukoše Ga u Njegove haljine i izvedoše Ga da Ga razapnu.
- ²¹ I nateraše nekog Simona iz Kirine, oca Aleksandrovog i Rufovog, koji idjaše iz polja, da Mu ponese krst.
- ²² I dovedoše Ga na mesto Golgotu, koje će reći: Kosturnica.
- ²³ I davahu Mu da pije vino sa smirnom, a On ne uze.
- ²⁴ I kad Ga razapeše, razdeliše haljine Njegove bacajući kocke za njih ko će šta uzeti.
- ²⁵ A beše sat treći kad Ga razapeše.
- ²⁶ I beše natpis Njegove krivice napisan: Car judejski.
- ²⁷ I s Njim raspeše dva hajduka, jednog s desne, a jednog s leve strane Njemu.
- ²⁸ I izvrši se pismo koje govori: i metnuše Ga medju zločince.
- ²⁹ I koji prolažahu, huljahu na Nj mašući glavama svojim i govoreći: Aha! Ti što crkvu razvaljuješ i za tri dana načinjaš,
- ³⁰ Pomozi sam sebi i sidji s krsta.
- ³¹ Tako i glavari sveštenečki s književnicima rugahu se govoreći jedan drugom: Drugima pomože, a sebi ne može pomoći.
- ³² Hristos car Izrailjev neka sidje sad s krsta da vidimo, pa ćemo mu verovati. I oni što behu s Njim razapeti rugahu Mu se.
- ³³ A u šestom satu bi tama po svoj zemlji do sata devetog.
- ³⁴ I u devetom satu povika Isus glasno govoreći: Eloi! Eloi! Lama savahtani? Koje znači: Bože moj! Bože moj! Zašto si me ostavio?
- ³⁵ I neko od onih što stajahu onde čuvši to govorahu: Eno zove Iliju.
- ³⁶ A jedan otrča te napuni sundjer octa, pa nataknuvši na trsku pojaše Ga govoreći:

Stanite da vidimo hoće li doći Ilija da ga skine.

37 A Isus povika glasno, i izdahnu.

38 I zavesa crkvena razdre se na dvoje s vrha do na dno.

39 A kad vide kapetan koji stajaše prema Njemu da s takvom vikom izdahnu, reče: Zaista čovek ovaj Sin Božji beše.

40 A behu i žene koje gledahu izdaleka, medju kojima beše i Marija Magdalina i Marija Jakova malog i Josije mati, i Solomija,

41 Koje idjahu za Njim i kad beše u Galileji, i služahu Mu; i druge mnoge koje behu došle s Njim u Jerusalem.

42 I kad bi uveče (jer beše petak, to jest uoči subote),

43 Dodje Josif iz Arimateje, pošten savetnik, koji i sam carstvo Božje čekaše, i usudi se te udje k Pilatu i zaiska telo Isusovo.

44 A Pilat se začudi da je već umro; i dozvavši kapetana zapita ga: Je li davno umro?

45 I doznajući od kapetana, dade telo Josifu.

46 I kupivši platno, i skinuvši Ga, obavi platnom, i metnu Ga u grob koji beše isečen u kamenu, i navali kamen na vrata od groba.

47 A Marija Magdalina i Marija Josijina gledahu gde Ga metahu.

ПОГЛАВЉЕ 16

1 pošto prodje subota, Marija Magdalina i Marija Jakovljeva i Solomija kupiše mirisa da dodju i da pomažu Isusa.

2 I vrlo rano u prvi dan nedelje dodjoše na grob oko sunčanog rodjaja.

3 I govorahu medju sobom: Ko će nam odvaliti kamen od vrata grobnih?

4 I pogledavši videše da kamen beše odvaljen: jer beše vrlo veliki.

5 I ušavši u grob videše mladića obučenog u belu haljinu gde sedi s desne strane; i uplašiše se.

6 A on im reče: Ne plašite se, Isusa tražite Nazarećanina raspetog; usta, nije ovde, evo mesto gde Ga metnuše.

7 Nego idite kažite učenicima Njegovim i Petru da pred vama ode u Galileju: tamo ćete Ga videti, kao što vam reče.

8 I izašavši pobegoše od groba; jer ih uhvati drhat i strah; i nikom ništa ne kazaše, jer se bojahu.

9 A Isus ustavši rano u prvi dan nedelje javi se najpre Mariji Magdalini, iz koje je isterao sedam đavola.

10 A ona ode te javi onima što su bili s Njim, koji plakahu i ridahu.

11 I oni čuvši da je živ i da Ga je ona videla ne verovaše.

12 A potom javi se na putu dvojici od njih u drugom obličju, kad su išli u selo.

13 I oni otišavši javiše ostalima; i ni njima ne verovaše.

14 A najposle, javi se kad njih jedanaestorica behu za trpezom, i prekori ih za njihovo neverje i tvrdju srca što ne verovaše onima koji su Ga videli da je ustao;

15 I reče im: Idite po svemu svetu i propovedite jevandjelje svakom stvorenju.

16 Koji uzveruje i pokrsti se, spašće se; a ko ne veruje osudiće se.

17 A znaci onima koji veruju biće ovi: imenom mojim izgoniće đavole; govoriće novim jezicima;

¹⁸ Uzimaće zmije u ruke, ako i smrtno šta popiju, neće im nauditi; na bolesnike metaće ruke, i ozdravljaće.

¹⁹ A Gospod, pošto im izgovori, uze se na nebo, i sede Bogu s desne strane.

²⁰ A oni izadjoše i propovedaše svuda, i Gospod ih potpomaga, i reč potvrđiva znacima koji su se potom pokazivali. Amin.

For other languages please go to **www.wordproject.org**